

Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) z 11. marca 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna – Taliansko) – Telecom Italia SpA/Regione Sardegna

(Vec C-338/19) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Štátna pomoc – Článok 108 ZFEÚ – Nariadenie (ES) č. 659/1999 – Vymáhanie pomoci členským štátom z jeho vlastnej iniciatívy – Nariadenie (ES) č. 794/2004 – Uplatniteľná úroková sadzba)

(2020/C 287/24)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Účastníci konania

Žalobkyňa: Telecom Italia SpA

Žalovaný: Regione Sardegna

Výrok

Úroková sadzba upravená v článku 9 ods. 1 a 2 nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999, ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ], zmeneného nariadením Komisie (ES) č. 271/2008 z 30. januára 2008, sa nemá uplatňovať, ak vnútroštátny orgán vymáha štátnu pomoc z svojej vlastnej iniciatívy.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 312, 16.9.2019.

Uznesenie Súdneho dvora (deviata komora) z 2. apríla 2020 – Talianska republika/Európska komisia, Francúzska republika, Maďarsko

(Vec C-390/19P) ⁽¹⁾

[Odvolanie – Článok 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Európsky poľnohospodársky záručný fond (EPZF) – Európsky poľnohospodársky fond pre rozvoj vidieka (EPFRV) – Odvetvie cukrovarníctva – Výdavky vylúčené z financovania Európskou úniou – Výdavky vynaložené Talianskou republikou – Odvolanie, ktoré je čiastočne neprípustné a čiastočne nedôvodné]

(2020/C 287/25)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľka: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci C. Colelli a M. F. Severi, avvocati dello Stato)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia (v zastúpení: D. Bianchi a B. Hofstätter, splnomocnení zástupcovia), Francúzska republika, Maďarsko

Výrok

1. Odvolanie sa ako čiastočne neprípustné a čiastočne nedôvodné zamietá.

2. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 230, 8.7.2019.

Uznesenie Súdneho dvora (desiata komora) z 29. apríla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato – Taliansko) – Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni/BT Italia SpA a i.

(Vec C-399/19) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Elektronické komunikačné siete a služby – Smernica 2002/20/ES – Článok 12 – Správne poplatky ukladané podnikom poskytujúcim elektronickú komunikačnú službu alebo sieť – Administratívne náklady národného regulačného orgánu, ktoré môžu byť kryté poplatkom – Ročný prehľad administratívnych nákladov a celkovej sumy vybraných poplatkov)

(2020/C 287/26)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania

Žalobca: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Žalované: BT Italia SpA, Basictel SpA, BT Enia Telecomunicazioni SpA, Telecom Italia SpA, Postepay SpA, predtým PosteMobile SpA, Vodafone Italia SpA

za účasti: Telecom Italia SpA, Fastweb SpA, Wind Tre SpA, Sky Italia SpA, Vodafone Omnitel BV, Vodafone Italia SpA

Výrok

1. Článok 12 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné siete a služby (smernica o povolení), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/140/ES z 25. novembra 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že náklady, ktoré môžu byť kryté poplatkom uloženým podľa tohto ustanovenia podnikom poskytujúcim elektronickú komunikačnú službu alebo sieť, sú iba náklady vzťahujúce sa na tri kategórie činností národného regulačného orgánu uvedené v tomto ustanovení, vrátane úloh týkajúcich sa regulácie, dohľadu, urovnávania sporov a ukladania sankcií, a nie sú obmedzené na náklady vynaložené na reguláciu trhu *ex ante*.
2. Článok 12 ods. 2 smernice 2002/20, zmenenej smernicou 2009/140, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej sa na jednej strane ročný prehľad upravený v tomto ustanovení zverejňuje po ukončení finančného roka, v ktorom sa správne poplatky vybrali, a na druhej strane sa potrebné úpravy vykonávajú počas finančného roka, ktorý bezprostredne nenasleduje po roku, v ktorom sa tieto poplatky vybrali.

(¹) Ú. v. EÚ C 312, 16.9.2019.